

เพลงไพเราะในอดีต..

นำเสนอเมื่อ : 18 ม.ค. 2552

เป็นกาขาวโลดแล่นในแดนหงส์

ไม่ยี่นยงคงมันตั้งเขาว่า

อนิจจากาน้อยด้อยราคา

ไม่สง่าอ่าองค์ตั้งหงส์งาม

หงส์เหมอเมอ่าสง่าเหลือ

ไม่โอบเอื้อกาขาวราวเหยียดหยาม

แม่เจ้ากาว่างท่าสง่าตาม

ยังดูทรมเพราะเขาเห็นเป็นเช่นกา

กาแกมหงส์คงงามกว่ากาไหน
แต่ยังไงเขาก็เห็นเป็นกาหนา
กลับสู่แคว้นแดนกายารอรา
คงดีกว่ากาแกมหงส์ในดงทอง.

เป็นนิยามเตือนตนคนพลัดถิ่น
ถูกเขาหมิ่นดวงมานพาลหม่นหมอง
ไม่ระวังใจตนหลงลืมลอง
อาจต้องหมองใจเศร้าเขาชิงชัง

เหมือนกาขาวพลัดถิ่นดินแดนหงส์
ไม่ยี่นยงคงมั่นตั้งใจหวัง
สกุลกาไม่เท่าหงส์ที่โด่งดัง
คงต้องหลั่งน้ำตาหาไม่เจียม

หากสังคมโอบเอื้อเกื้อหนุนบ้าง
คงอยู่อย่างสดใสใจมั่นเปี่ยม
อันไม่ตรีที่ได้หาใดเทียม
ย่อมยอดเยี่ยมเปี่ยมสุขกันทุกทาง

สกุลกา

เห็นเจ้าเป็นกาอุตสาห์จะให้ป็นหงส์
เสริมแซมลายลงคงศรีศักดิ์ปักษา

โผนบินเล่นอยู่เข้าสู่ยังห้วงเวหา
เหลิงเลยที่ทำปล้นหยามว่าแผ่นดิน

ประณามธรณี

หยามทางหยามที่ให้มิราดิน
เริงเล่นเมฆาหลงว่าเคยชิน
โผนบินสิ้นแรงจากฟ้า
หวนคืนรังเก่าที่เจ้าได้เคยจากมา
เพราะความเป็นกาคคนเขาว่าเจ้าทรม

ขอบคุณที่มาของเพลง www.bloggang.com